

ד.ו.ב.ק.

אתה טובה אתה

תשבץ העולם הזה 1040

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13	12	11		10
	19		18	17	16		15	
		24		23	22		21	20
	28		27		26		25	
	33		32		31	30		29
		38		37		36	35	34
	43	42		41		40		39
47		46		45		44		43
			52	51		50		49
	58		57	56	55		54	53
			60					59

- מאונך: 1. דר-
גתו הצבאית של
צבי צור; 4. ה-
גדול, ממוקדון;
10. תואר אוני-
ברטיטאי; 11.
...לאחד.
למאה ז'; 13. בן,
בארמיה; 14. בל-
עדיו אין ערך רב
למחט; 15. בעל
תכונה נוראה;
17. היטל; 19.
נרו יאיר; 20.
ריקודים; 22.
אבן יקרה; 25.
נמצא; 26. במידה
רבה; 27. מימד;
30. שנת 1924;
32. תל חורבות;
33. סקודה;

16. בירה מרחבית; 18. גרורה סוב-
ייטית; 21. הבעת כאב; 23. בת-קול;
24. קול הפרה; 26. בית-חרושת ל-
מזרונים; 28. חמושת הקשת; 29.
בה הפל מטוס אל-על; 31. קיצור
למושבה ותיקה; 32. מצוייה בגוף;
35. ראש השנה לאילנות, בשבט; 37.
בעל חנות ירקות; 38. תצוגה; 40.
סוף; 41. ציילון, למשל; 43. מלה
זאת איננה חביבה על בי.גי.; 45.
חייכו בקול; 46. בית גידול לעגבניות
באירופה; 47. ארגון המחתרת ה-
ארצישראלי הראשון; 49. אבן בחושן;
52. סוכות, למשל; 54. מזון פלאי;
56. זלמן ארן, למשל; 58. אויב.
36. מדגסקר, למשל;
37. בית-חרושת לשמן; 39. שם כינוי
לגבה-קומה; 41. ארץ מרחבית קדו-
מה; 42. ארגון אשראי; 44. תיגון,
בלשון חיבה; 46. אבי הכלה או ה-
חתן; 48. עני; 50. צדיק בדורו;
51. אחר האבל; 53. גיס; 55. מוצר
מחציר; 57. מלת הכללה; 58. השמש
מטילה אותו; 59. מדינה מרכז-אמרי-
קאית; 60. ח"כ פרוגרסיבי.
- מאונך: 1. החי המתחלק; 2. מלת
השלילה; 3. צלחת קטנה; 5. מווסת
הדם; 6. שר התחבורה; 7. אבי שם,
חם ויפת; 8. תואר ספרדי; 9. מנזר
ירושלמי; 12. סוד; 15. הבעת פנים;

במדינה

ערות

הימים הנוראים חוזרים

המתפללים בבית-הכנסת הקטן בשכונת
התימנים נוה-שלום, נתניה, עמדו בעצם
תפילה ראש השנה, כשלפתע פרצה סערה
באלום. תחילה התעוררו ויכוחים בין המת-
פללים, אחרי כן קמו צעקות, הורמו ידיים,
סאות נתלשו, סליות נקרעו, יללות המוכים
מלחו את החלל, התערבו בשירת החזן שלא
ססק מתפלתו.

המקרה אירע לפני 15 שנים. המשטרה
שנקראה למקום הובילה שני פצועים לבית
החולים, למדה כי סיבת המריבה הייתה נער
צה בנוסחי התפילה והמנהגים השונים של
שתי המולות המתגוררות בשכונה. החמולה
הגדולה, המולת דלעי, באה ממחוז דלעי
שבתים, השניה הייתה חמולת שעבי, ממחוז
אחר. כתוצאה מהתקרית נסגר בית-הכנסת
בפקודת המשטרה. הוא נשאר סגור 13 שנה.
לפני שנתיים נפתח מחדש.

הרב שיחק כדורגל. עם פתיחת בית-
הכנסת נערכה סולחה בין שתי המשפחות.
כיושב ראש בית-הכנסת נבחר יוסף לוי
(42), ואילו כמורה ההוראה בבית-הכנסת
נבחר מנחם קובאני (60), רב ושוחט. ה-
ראשון היה שעבי, השני השתיך לדלעים.

לאחרונה נזכרו פתאום השעביים כי אחד
מבני עדתם תרם לפני 16 שנה 60 לירות
להקמת בית-הכנסת, באו בתביעה להקים לו
לוח זכרון. על רקע זה החלו היצרים להת-
לבן מחדש בין שתי החמולות. יוסף לוי,
שידע כי בחירתו תלויה בדלעיים המרובים
יותר, עבר אליהם ותמך בהם.

צעקו השעביים: "איזה מין יושב ראש
בית-הכנסת לוי זה? הוא הולך בלי כיסוי
ראש, מעשן ושמע רדיו בשבת, והוא גם
מרכז קבוצת הכדורגל המקומית של הפועל,
הנוסעת וערכת משחקים בשבת!"

אולם צעקותיהם לא הועילו. בכחירות
דחויית הצליה לוי להשיג את בחירתו מחדש.
מאז אין השעביים מדברים עם יוצאי דלעי,
מחרימים אותם, ואינם תורמים נדרים ל-
בית-הכנסת.

לאיש לא היה איכפת על הגעשה בנהו-
שלום, לולא התקרב ובא מועד ראש-השנה.
הם יריצו מכות בראש השנה ויבקשו
סליחה ביום כיפור, אמר קצין משטרה
נתניתי. כל הסכויים היו כי השנה יתפללו
תימני נוה-שלום, כשבין כל שני מתפללים
יושב שוטר.

מיעוטים

השר אהר: "לאוי"

בין חיליו הערבים של לחיי בלס אה-
ר, איש אבו-גוש. תחת סיקורו של "רו-
מק" גרינברג השתתף בפעולה נועזת בה
שחררה מכלא בית-לחם קריינית תחנת
השידור של ארגון המחתרת, באולה כהן,
נשלח לפעולות סודיות וחשובות בגדה ה-
מזרחית של הירדן, כשנסתיימה מלחמת
השידור, חשב אהרד לתומי כי נכונו לו
חיים שקטים ונוחים בכפרו.

עין אחת פחות. ימים אחרים אחרי
רצח מתחך האוי"מ הרוזן פולקה ברנדוט
ופקו שוטרם על דלת ביתו של אחמד.
הוא היה רגיל כבר לביקוריהם של שר-
טרים, אך הפעם, לראשונה, היו אלה שוט-
רים ישראלים. אחמד נעצה, גורש כע-
בור כמה ימים לירדן.

כל תחנוני משפחתו, אנשי לחיי היהו-
דים ומוכרת הכשר, היו לשוא. דברי ה-
הסבר כי אחמד, שהיה איש לחיי, עלול
להרצח בירדן, לא הועילו.

בירדן, חיכו לאחמד אנשי המשטרה ה-
ירדנית. הם עצרו אותו לשנתיים במחנה
עבודת-סרך, שם התעללו בו, ויקרו אחת
מעיוניו.

כשהגיעה ארצה הידיעה על גורלו של
אחמד, חלה אביו הזקן ומת מצער. אמו,
פטמה הזקנה, נשארה בודדה, ללא כל מש-
ען כלכלי. תושבי הכפר חידשו את בקשו-
תיהם למתן היתר כניסה לאחמד, ששוחזר
בינתים מכלאו.

מכתב קצר. הבקשות עשו את דרכן
בין המשרדים. האם הזקנה עלתה לירושלים,
ניסתה להתקבל אצל שר הפנים, ישראל בר-
יהודה. הוא סירב לקבלה.
בשבוע שעבר, הגיע מכתב רשמי קצר

לביתה של פטמה. שכן, יודע עברית, קרא
את תוכנו באוזנה. התוכן: "נתבקשתי ע"י
השר לאשר קבלת מכתב מיום 5.4.1957
בדבר אשרת כניסה לישראל לבגן, ולהיר-
דעך כי בנסיבות הנוכחיות אין אנו רואים
אפשרות להענות לבקשתך."
פטמה נפלה מתה.

עתונות

שרות בן-דוב

דב הוא חיה מאוד נאמנה. דב אחד, מס'
פרת האגודה, היה כל כך נאמן לבעליו עד
שפעם, בראותו זבוב המטרדי את ארזו
בשנתו, רצה לגרשו, הרים אבן גדולה
והטילה על גולגולת ארזו. מאז נבנס ל-
לכסיקון האנושי המושג הנפוץ "שרות של
דב".

חיים בן-דב לא היה דב אמיתי, כי אם
בסך הכל בן דב. הצעיר הזכרונני (30) רצה
מאוד להיות עתונאי. הוא הצליח לקבל
עבודה בהבוקר, כעורך לילה, ובנירוסלם
פוסט. אולם בן-דב רצה להיות דב גדול
ועצמאי, העומד ברשות עצמו. הוא רק
שכה שנייר עתונים מוסק בדרך כלל מעצי
יער, ועל הקשר בין בני דובים ועתונים
אמר כבר פעם הביטוי העממי: לא דובים
ולא יער.

משום כך נכשל הצעיר, לשעבר מאנשי
לחיי, בכל נסיונותיו העתונאיים העצמאיים.
כשערך יחד עם מרדכי קשתן את שבועון
הנוער אנחנו, רב עם קשתן וכחוצאה חר-
סל העתון, לפני למעלה משנה בנה את
עתידו על עתון נוער שני - עתיד. יחד
עם נפתלי ארבל, כיום סגן עורך בטאון
צה"ל, העובד בעת ובעונה אחת בהמשך
מקומות עבודה, לא הצליח בן-דב למצוא
עתיד לעתיד. הפסיד את רכושו הפרטי ב-
הוצאתו של השבועון הפרוגרסיבי לנוער.

"עתיד" של עבר. בן-דב נאלץ ל-
השלים עם האמרה העממית, נוכח כי איש
אינו זקוק לבני דובים ולא לשירות דר-
ביס. הוא הסתגל למציאות הגיוגל העתונאי,
הציע את שירותו לתנועת החירות. זאת
הסכימה לממן את הוצאתו של שבועונפל
תנופה (העולם הזה 1037).

השבועון המוססה, שרוב כתביו היו מת-
גדבים ללא שכר, נערים תמימים שהוקסמו
מפירסום שםם בעתון, לא האריך ימים, למרות
שמו התנופתי, עוד פחות מהעתיד שקדם
לו. כשהפסיקה חירות את תמיכתה בעתון
אחרי שנפוצו שמועות של מעילה בכספיה,
הוא הפסיק את תופעה, מיהר בן-דב ל-
הציע את שירותו לאחרים.

תחילה פנה לאריה-דיסניצ'יק, עורך מעריב,
שהוציא בעת ובעונה אחת עם תופעת תנו-
פה שבועון ילדים תפל ודל תפוצה. בן-דב
הציע לדיסניצ'יק לאחד את שני השבועונים.
דיסניצ'יק קפץ על המציאה, עמד להסכים
לחיסול מתחרתו. אולם התנגדותו של ראור
בן ינאי, עורכו של עתון הילדים של מע-
ריב, חיסלה את ההסכם עוד לפני שהגיע
לשלבים מעשיים.

מסדר המסדר את עצמו. בן-דב ה-
ציע את שירותו לאדם אחר. היה זה בעל
ידיעות אחרונות, נח מוזס. מוזס הנמרץ,
שאין דבר קדוש בעיניו יותר מאשר להכות
את עתון-הערוב המתחרה, עזר כבר קודם
לכן, בחשאי, להופעת תנופה כדי לפגוע
בעתון-הילדים של מתחרתו. הוא תרם פעם
מכיסו 200 ל"י, הציע בפעם שניה ל-
פרסם מודעה של תנופה בעתונו, להחזיר
מכיסו את דמי-המודעה, כדי שאיש לא
יבחין בדבר.

מוזס העריך את שירות בן-דב. אולם
יותר ממנו הוא יודע להעריך את הכסף.
מחקר קצר גילה לו כי תפוצת תנופה היר-
תה קצת יותר מאלף טפסים לשבוע. תפ-
צה עתון הילדים של מעריב הגיעה ל-
אלפים מעטים - כמות שאינה מקיימת
את העתון, גורמת לו הפסדים מדי שבוע
בשבוע.

אמר מוזס: "למה לי לסדר את מעריב
כשהוא מסדר את עצמו?"
הוא דחה את שירות בן-דב בקס.
למרבית התמהון לא נואש בן הדב, אחרי
שכמה הצעות שלו למפלגות שונות נדחו,
הציע השבוע למסאי להוציא מחדש את
תנופה. והוא עשה זאת מתוך חישוב הגיוני ב-
יותר: סוף-סוף מפלגה הרוכשת מועדונים
במליוני לירות יכולה להרשות לעצמה ל-
הפסיד גם על עתון.

בי"ס לפקידות
מרכז מורים
רח' 12 ת"א
טת שנתיות 353 לעעירים

למבוגרים: קורס מזורג, מקצועות בודרים